

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Lancicii E Societate Iesv Opvscvlorvm Spiritvalivm
Tomvs ...**

Łęczycki, Mikołaj

Antverpiae, 1650

De piis affectibus in vltima Quadragesimæ hebdomada exercendis. C.
XXII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78821](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-78821)

carnis spiritum illi diuinitus prestitum fuit, quod eiusmodi erat: In ipsis Bacchanalibus ante Completorium in hypocaulum calidum sese receperat, quod se calefaceret; admodum enim frigore & fame laborabat: sed longe infestior illi fuit erat, quam tum patiebatur. Cumque cerneret alios vesci carnibus & potare vinum, se interim fame & siti confecto, intus se moneri sentiens, foras mox abiit, miseransque se ipsum ex alto corde traxit suspiria. Eadem vero nocte in visione esse sibi videbatur in valetudinario quodam, audiuitque foris caelestem concini cantilenam, tantâ vocis suavitate, ut nulla posset citiâ eam equiparare melodiam: eratque vox tanquam pueri scholastici annorum duodecim. Igitur oblitus idem Sapientia Minister tibi ac potus, melodiam hanc arrectis hauriebat auribus, dicens magno cordis astu: Ecquis cantat foris: equidem in terris nunquam melos eiusmodi percepi. Respondit illi eximia formâ adolescens, qui tum fortè aderat: Noueris melodem hunc puerum tibi modulari, teque hoc cantandi officio spectare. At Minister: O si mei meminisset Deus! Oro te, calice adolescens, iube illum amplius canere. Rursus ergo cantare cepit altissimo vocis sono, absoluitque tres integras planè caelestes cantiones. Quibus finitus, puer ille, ut ipsi videbatur, per aëra accessit ad domicilij illius, ubi erat Minister, fenestras porrexitque ei ramusculum rubentibus admodum confertum granis similitudine fragorum. Tulit autem adolescens ante dictus ramusculum è manibus pueri, latiusque eum obtulit Ministro cum his verbis: Age mi frater & consolida, cape rubros hos fructus à cui amantissimo Domino, hoc ipso speciosissimo adolescentulo Regis aeterni filio, quem hactenus cantantem audisti, tibi dono datos. O quantopere is te amat! His auditis, Frater ille præ gaudio, rubore vultus infusus, excepit hilariter sportellam cum fructibus, atque: O me felicem, cui tam optatum contingit manus à præclaro diuinoq; hoc adolescentulo, quod me sanè non potest non perpetuâ animi exultatione afficere. Versusque ad adolescentem reliquosque beatos Spiritus illic presentes: Amici, inquit carissimi, æquum est gratias hunc & caelestem iuuentulum à me impense amari: Meritò profectò mihi diligendus est: atque si mihi gratissima illius esset perspecta voluntas, eam modis omnibus exequerer. Conuertiturque se ad memoratum adolescentem, & ait: Dic mihi carissime, rectè tibi sentire videor: Subridens ille suaviter: Planè inquit, rectè sentis, ac iure illum amare debebis, qui te præ multis aliis benignius spectat & amat. Quamobrem ingenti illum fac amore prosequaris: adeoque certum habeas etiam pro multis aliis duriora te deinceps perpeti oportere: simulque prepares te. Ait ille: Faciam id libentissime: precorq; ut mihi illius visendi copiam obtineas, quo gratias illi agam pro ipsius præclaro munere. Perge, inquit adolescens, ad fenestram, & prospice. Aperuit ille fenestram, & ecce vidit illic puerum scholasticum tanta venustatis, ut non sit illi vnquam quisquam visus similis: cumq; vellent per fenestram ad illum egredi, blandè illi se inclinans suaviter illi benedixit, & è vestigio ab eius euauit oculis. Sicque viso illa finita est. Redditus sibi ipsi, gratias egit Deo pro eiusmodi diuinis Bacchanalibus ipsi prestitis.

CAPVT VIGESIMVMSECYNDVM.

De piis affectibus in Quadragesima præsertim vltimis diebus Hebdomada Sancta, exercendis.

CVm in quadragesima & hebdomada Sancta, magis recolatur memoria passionis & mortis Christi Domini, nostri causa susceptæ, æquum est, hoc potissimum tempore, grati animi demonstrationibus, tam magnum & admirandum Dei beneficium celebrare, iis modis quos attuli c. 6. huius Opusculi, quos alio modo hic iterabo.

Primus autem modus esse potest, si non assidua, frequentissima tamen Christi passionis & mortis, eaque affectuosa recordatio, reuocando in memoriam singula quæque, quæ Christus Dominus, nostri causa in vite fine passus est: Hoc I. Reu. Beatissima Virgo Maria docuit S. Brigitam, cap. 7. 4 tradens ei modum quo spiritualiter vestiri deberet. Monile, inquit, est consideratio passionis Christi. Hoc sit iugiter fixum in pectore tuo, quomodo derisus & flagellatus, quomodo sanguinolentus & omnibus neruis confossus, vniuius stabat in cruce: quomodo in morte ex passione doloris acutissimi, totum corpus contremuit, quomodo in manus patris commendabat Spiritum &c. Et Christus Dominus ipse laudes bonorum Christianorum posuit, & dixit eidem Sanctæ: Quod illorum cogitatio, tota sit ad passionem eius.

Quantopere autem placeat Christo Domino, recordatio pia passionis illius, declarauit S. Gertrudi Virgini Ordinis S. Benedicti, quæ dum I. 3. c. 19. quadam vice, quasi descendentibus viribus meritum, in infinita diu. via, qua in spiritu ad Dominum properabat, decumberet Dominus benignissimâ pietate suâ acclinatus, ad eam dixit: Ex iure legis matrimonialis decet, ut vbi cunq; Regina decubuerit, Rex ad eam visendam properet. Per quæ verba intellexit, quod Dominus ex pietate sua, videtur sibi tantum teneri anime, quæ passionis suæ memoriam cum deuotione pro modulo frequentat, quantum Rex tenetur Regina lege matrimoniali. Nam cognouit se illam dignantissimam Domini visitationem proinde meruisse, quod in feria sexta studebat recolere Dominicam passionem, & intellexit, quod quicunq; tepesceret in deuotione, semper tamen benignius respiceretur à Domino, si passionis memoriam non omitteret celebrare.

Et talis etiam simplex recordatio passionis Dominicæ, iudicio S. Bernardi, est quædam spiritualis communio.

Beneficia passionis & redemptionis ipsius recolere, ad fruendum suaviter in conscientia, & reconducendum fideliter in memoria, est spiritualiter manducare corpus Christi, & bibere eius sanguinem, in memoriam eius: qui omnibus in se credentibus præcepit docens: Hoc facite in meam commemorationem.

Quæ

Quæ spiritualis communio, non erit sine magno fructu. Nam vt Christus Dominus dixit in quodam raptu B.M. Magdalene Pazzie: *Dico tibi, quilibet feria sexta attendens hora qua exspirauit in cruce, contiuo recipies particulares gratias à spiritu, quem reddidi Patri æterno. Et quamuis illum non senties, nihilominus semper requiescet in te.* Ideo meritò S. Theodorus Scudita suadebat: *Etsi Pascha præterit, nequaquam memoria eius prætereat, sed saluifera vulnera, crucem, sepulturam, perpetuò sub oculos reuocemus.*

Secundus modus gratitudinem demonstrandi Christo Domino pro nobis passio, ob eius passionem & mortem, est, excitare in se affectus doloris, ob eam, à Domino Iesu pro nobis modis toleratam indignissimis.

Hoc erat exercitium Beatissimæ Virginis Mariæ. Narratur in gestis S. Gertrudis quoddam colloquium Christi Domini, cum B. V. Maria tale: *Dic mihi Domina Mater, quid tibi suauis fuit in terris, inter illa que tibi exhibui à corpore æuentis, qua ista rogat me, vt Marii sua (scilicet S. Gertrudi, viuis morbo lethali laboranti) similiter faciam. Tunc benignissima & misericordissima Virgo respondit benignè: In hoc Fili mi magis delectabar, quod tam securum refugium in vlna tuas habui. Ad hoc Dominus respondit: Hoc Mater mea, pro eo accepisti, quod toties doloris suspiris passionem meam in terris reuoluisti. Meritò ergo S. Franciscus teste S. Bonauentura: memora replebat genibus, & deplorabat altà voce, quasi coram se positam, Dominicam passionem. Nam vt reuelatum fuit ab Angelis B. Ioannæ de cruce, Diuina Maiestas cum tanto affectu amoris percipit planctum ob passionem Christi Domini, & illum planctum, ad eum esse ei gratum sacrificiū, ac si spargeretur sanguis, & afflictiones magne pro eo tolerarentur.*

Idcirco P. Petrus Faber existimabat (vt scribit in eius vita Oelandinus) sicu Christo vias passionis ad gloriam ita illi compassionem in primis fuisse, quã Filio patienti indoluit.

Tertius modus est, gratias agere pro passionis & mortis Christi Domini beneficio, tum propter acerbissimos dolores, quos tunc Christus Dominus pro nobis sustinuit, tum quia morte sua compleuit valorem omnium meritorum suorum antecedentium, & opus nostræ redemptionis; quod sub conditione mortis Christi Domini; ex pacto innotuit inter Deum Patrem & Verbum incarnatum, perficiendum erat, vt docent Theologi, & SS. Patres, & prædixerat Italias: *Si posuerit pro peccato animam suam, videbit semen longeuum, & volentes Domini in manu eius dirigitur. Ideò dispersiam ei plurimos (electos) & fortium diuidet spolia, pro eo quod tradidit in mortem animam suam.*

Quartus modus est, offerre sæpissimè Patri æterno, & ipsi Christo Domino, passionem & mortem eius, & sanguinem pro nobis effusum, tum ad glorificandum & recreandum eam hac

omnium præstantissima oblatione, tum pro peccatis nostris, petendo, & exigendo quodammodo, per hanc oblationem, remissionem peccatorum commissorum, præseruationem à futuris, conuersionem scelerorum, à Deo per malam fidem & scelera auertorū, & liberationem à pœnis temporalibus quæ debentur peccatis, tum pro beneficiis acceptis, communibus & personalibus, tum pro impetratione auxiliorum diuinorum, ad subueniendum tam multis necessitatibus spiritualibus & temporalibus, viuorum ac defunctorum. Ad hæc enim omnia valet talis oblatio: Ideo ad eam faciendam B. M. Magdalena Pazzia ab ipso Deo sæpè fuit excitata, dum coram illa Deus conquereret, quod pauci essent in mundo, qui conarentur placare iram eius contra peccatores. Ideo quæ sæpissimè in die, illa offerebat Christi sanguinem pro variis statibus peccatorum: & ordinariè quotidie quinquagesies illum offerebat, vt & pro defunctis. Quod cum tanto ardore animi faciebat, vt sæpè ei Deus ostenderit, multarum animarum, ab ea, hac ratione impetratam fuisse conuersionem, & multarum animarum liberationem de purgatorio, vt scribitur in eius vita Romæ impressa. Porro in altera vita eiusdem, antea Florentiæ impressa & edita à Confessario eius tunc viuente, hoc edocta diuinitus in quodam raptu exclamans dixit: *Quotiescunq, creatura offert hunc sanguinem, quo est redempta, æterno Patri tale donum offert, vt quasi non habeat Deus precium, quo illud soluat. Hoc donum est tam magnum, vt Pater æternus, se reputet obligatum creatura sue.*

Hoc multò antea docuerat Christus Dominus S. Gertrudem: *Quicumq, (quamlibet graui peccatorum pondere se senserit depressum) respirare poterit in spem veniæ, offerendo Deo Patri meam innocentissimam passionem & mortem. Et credat se per hoc, saluberrimum fructum indulgentiæ obtinere: quia nullum tam efficax remedium contra peccata poterit in terris haberi, quàm deuota memoria meæ passionis, cum verâ pœnitentiâ & fide reitâ.*

Quintus modus est, deuotè mente & oculis quandoquæ aspicerè imaginem Christi crucifixi, & diu immorari in tali affectuoso mentis & oculorum aspectu. Sic Christus Dominus instruxit hac de re S. Gertrudem: *Cum homo dirigit se ad crucifixum, æstimet in corde suo Dominum Iesum blanda voce dicentem: Ecce quomodo causa tui amoris, pependi in cruce, nudus & despectus, & toto corpore vulneratus, nec non per singula membra distensus. Et iam tali dulcore charitatis afficitur cor meum erga te, quod si saluti tuæ expèdiret, & aliter saluari non posses, iam pro te solo vellem omnia tolerare, quæ vnquam æstimare posses, me tolerasse pro toto mundo.*

Sextus modus est, meditari omnia mysteria passionis & mortis Christi, per piâ & longuiculas considerationes (prout sunt diuersæ, à simplici recordatione passionis Dominicæ, de qua

substantia
liberum
cullig ab

c. 101.
3. p. 5.
127.

l. 4. c. 27.
infia. dicit.

l. 3. c. 41.
pag. 313.
infia. dicit.

piet.

qua

4 p. In-
troduc-
ad Medit.
de passio.

qua supra in primo modo actum est.) Sane B. Albertus Magnus citatus & receptus à P. Ludouico de Ponte, asserit simplicem Christi passionis memoriam & meditationem, plus utilitatis homini adferre, quam si anno integro in pane & aqua ieiunaret, ac flagellis se quotidie usque ad sanguinem cederet, & psalterium totum quotidie recitaret. Cur hoc? Respondet P. Ludouicus de Ponte, quia prædicta opera, etsi bona & valde utilis, si nudè exercentur, non habent tantam vim ad purificandum cor à suis vitis; illudq; veritatibus ac virtutibus illustrandum; & inflammatis Diuini amoris affectibus perscrutandum; atque attentè & profundè Christi Domini nostri passionis meditatio, qua omnia hæc efficit, additq; etiam spiritum & vitam, penitentis ipsis & operibus externis, promouendo efficaciter ad feruentem eorum exercitacionem. Ideo Christus Dominus suam dilectam Magdalenam, dum se penitentis causa in Eremum recepit, & scire vellet, qua in re se occupare deberet, docuit per Archangelum Michaellem, cum cruce pulcherrimâ, in manu ad portam antri eius posita, missam, vt semper ante oculos haberet, semperq; reuolueret Christi passionem: in quo exercitio per 32. annos mansit, vt scribit Syluester in Rosa aurea, & ait S. M. Magdalenam id euidam Dominicano viro Sancto reuelasse. Et ita cum S. Gertrudis

1.3. c. 47.
p. 313. inf.
diu. pict.

quædam vice circa passionem Dominicam mentem gereret occupatam, intellexit, quid quando aliquis ruminat orationes & lectiones, de Domini passione, in infinitum hoc maioris virtutis esse, quam de ceteris exercitiis. Merito ergo scripsit, S. Augustinus:

1.1. Conf.
c. 16.

Quod me plus omnibus accendit, vrget, mouet, & permouet ad te diligendum, super omnia inquam, amabilem te mihi reddidit ò bone Iesu, ignominiosissima & amara mors est, quam sustinisti, opus redemptionis nostræ. Hoc solum, vel hoc omnino totam vitam nostram, totum laborem nostrum, totum obsequium nostrum, amorem denique nostrum, facile sibi vendicat, totum hoc inquam est, quod deuotionem nostram, & excitat melius, & querit suauis, & auget amplius.

8.61. in
Cant.

Imò & nostra curat vitia. Quid tam efficax, inquit S. Bernardus: ad curanda conscientie vlnera, nec non ad purgandam mentis aciem, quam Christi vulnerum, sedula meditatio? Nam vt ait S. Bonauentura: Qui se intentè & deuotè in Sanctissima vita, & passione Domini exercet, omnia vitia & necessaria sibi abundanter ibi inuenit, nec opus est, vt extra Iesum aliquid querat.

Coll. 7.

Porro in meditatione Mysteriorum Passionis & mortis Christi sex affectus præcipui eliciendi sunt, Primò, Compassionis erga Christum Dominum tam crudeliter pro te tractatum. Secundò, Doloris de peccatis tuis & alienis, pro quibus tanta passus est. Tertio & quarto Amoris & gratiarum actionis erga tantum Benefactorem, qui sanguinem & vitam pro te dedit, vt te ingratum & indignum eriperet è potestate & seruitute diaboli, liberaret à peccatis, & ab

inferno, & tot donis gratiæ & gloriæ ditaret, Quintò, Spei, quia si pro te talia passus est, antequam natus esses, vt te faceret regni sui, & aliorum bonorum hæredem; non damnabit te (nisi volueris tui damnationem peccando Lethaliter procurare) ne priuetur & frustretur tam magno pretio sanguinis & vitæ suæ, pro tua salute & sanctificatione dato. Sextò, Imitationis, de quo iam dicendum est.

Septimus modus est, imitati heroicæ Christi virtutes, quæ maximè resplenderunt in decursu Passionis Christi, factò initio ab oratione eius in horto. Porro Idæam decerpenti imitationis actus ex Christi Passione, docuit ipse Christus Dominus S. Gertrudem hoc modo: Cum enim dixisset ad Dominum: Eia nunc Domine, doce me qualem possim tibi laudabiliter passionem tuam venerandam præcolere, respondit Dominus: Vt sit tibi frequenter mente reuoluas, cum gratitudine & compassione anxietatem illam, qua ego Creator tuus & Dominus, in agonia constitutus prolixius orauit, & præ nimia vehementia anxietatù, desiderij, & amoris, sanguineo sudore faciem terra irrigauit, & omnia opera tua, omniaq; circa te agenda, mihi commendes in vnione subiectionis illius, quâ ego eadem oratione dixi ad Patrem: Pater, non mea, sed tua voluntas fiat: Et sic omnia, prospera & aduersa suscipias in illo amore, quo ego tibi omnia illa mitto ad salutem. Prospera ergo suscipias cum gratitudine, in vnione illius amoris, quo ego amator tuus, fragilitati tuæ condescendens, ea tibi procuro, vt per ea discas eternam prosperitatem cogitando sperare. Aduersa verò suscipias in vnione illius amoris, quo, ex affectu paterno fidelitatis, ea tibi immitto, ad preparandum tibi pro his eternum bonum.

Quod si queras, quid imitari deberes potissimum in Passione & Morte Christi Domini, spectans ad tuum religiosum statum & conditionem.

Respondeo. Primò placitum magis Christo Domino imitationem eius virtutum in passione demonstratarum, ceteris paribus, quam alios affectus supra commemoratos. Quia imitatio Christi virtutum, in passione exhibitatum, est immediatus finis eius passionis; supradicti autem affectus, sunt media ad hunc finem: Finis autem est perfectior mediis ad finem, vt Theologi & Philosophi docent.

Porro finem Christi Passionis & mortis, Spiritus Sanctus per Apostolum Paulum sic expressit: Christus dilexit Ecclesiam, & seipsum tradidit pro ea, vt illam sanctificaret, & exhiberet sibi gloriosam, non habentem maculam aut rugam, aut aliquid huiusmodi, sed vt sit Sancta & immaculata. Et alio in loco: Vos cum essetis aliquando alienati & inimici sensu in operibus malis, nunc reconciliati in corpore carnis eius per mortem, exhibere vos Sanctos, & immaculatos, & irreprehensibiles coram ipso. Nūquam autem Sancti erimus & irreprehensibiles, nisi virtutes eius imitemur, quæ maximè resplenderunt in passione illius. Virtutes enim faciunt

faciunt hominem irreprehensibilem & Sanctum.

Respondet secundò. Has potissimum virtutes in eius passione demonstratas, nos debere imitari, & hoc tempore serò considerare, quomodo eas exercere, & factis (saltem efficaci desiderio, si occasio deest) exprimere debemus. In singulis autem virtutibus quas considerabis, tria fac. Primò. Cur debeas Christum in illis imitari. Secundò. Post excitatam voluntatem ad eum imitandum, in singulis, offer Patri æterno & Christo, hanc voluntatem, in vnione passionis eius & virtutum ac meritum illius. Tertiò. Pete gratiam duplicem: exequendi hanc voluntatem, & habendi occasionem bonam illius.

Primò. Ne in occasionibus offendendi Deum magnis & periculosis, eum offendamus. Habuit Christus Dominus maximas occasiones impatientiæ, itæ, odij, dum tam multa iniuste pateretur ab inimicis suis Iudeis & Ethnicis, tamen nullum tale aliudve peccatum admisit, imò ne quidem peccare potuit, vt tu idem facias.

Secundò. Perfectissimam habuit resignationem & conformitatem cum diuina voluntate, præuidendo passionem suam in horto, & tam viuaciter apprehendendo, vt sudauerit cruentè. Cum autem nulla vnquam possit, tibi contingere calamitas, æqualis passioni & morti Christi, debes te resoluerè, vt eius exemplo, omnia (nulla te excepta) patiaris, quæcunq; vlla pura creatura pati potest, & paratus sis ad omnia toleranda, ac dicas: *Non mea, sed tua voluntas fiat.* Etiam si deberes perdere omnia quæ habes, & non promoueri ad vllam rem speciosam, & pati omnes possibiles iniurias. Et hanc resolutam voluntatem offer Patri æterno, in vnione passionis Christi, tanquam fructum eius passionis: siquidem omnes actus supernaturales nostri, sunt fructus eius meritum, & passionis & mortis.

Tertiò. Noli subtefugere, nec declinare vllam molestiam & crucem etiam præuisam: sicut ille non effugit milites se ad necem quærentes, cum facile posset se abscondere in illo horto, & aliis modis supernaturalibus euadere.

Quartò, quò te sentis magis corpore ac animo afflictum, eò libentius & diutius vaces orationi, sicut Christus factus in horto in agonia, *prolixius orauit.*

Quintò omnes aduersarios tuos, si quos habebis, blandè alloquere, etsi vitæ tuæ insidiarentur, vt Christus allocutus est Iudam, vocans eum, non ironicè, sed ex beneuolo corde, amicum suum. Magni enim amici nostri sunt, nostri inimici, quia detrahendo nobis, accusando nos, increpando nos, fruendo insidias, faciunt nobis rectam ad cælum scalam, ex suis linguis & pennis, quibus nos sinistrè coram aliis describunt.

Lancij Opusc. Tom. 2.

Sextò. Sine resistentia vlla, migra ad illas ciuitates, vel oppida, vel pagos, vel domicilia, vel cubicula, quò à tuis superioribus mitteris, sicut Christus Dominus permisit se trahi & duci à licitoribus, ad domum Annæ & Caiphæ, & Pilati, & Herodis, & ad patibulum. Nunquam mitteris ad loca tam mala & incommoda, vti erant ista, ad quæ, & quidem, tanquam latro & noxius, tractus & missus est Dominus tuus.

Septimò. Noli agrè ferre vllas iniustas delationes & accusationes tuas, etiam maleuolò animo & calumniosè institutas contra te, quamuis vitæ iacturam ob illas facere deberes, quia Christus Dominus æquo animo eas tui causa tulit.

Octauò. Accusatus iniuste, noli te excusare, nisi Superior id exigat à te, & nisi sit accusatio de re, ob quam non purgatam, ad irès periculum perdèdæ vocationis seu dimissionis ex Ordine.

Nonò. Iniquas tui condemnationes, præsertim te inaudito factas, à Superioribus tuis, æquo animo, & silenti ore ac penna feras, sicut Christus sententiam iniquam mortis tulit.

Decimò. Quasuis pœnitentias, etsi illas non mereris, simili modo subeas, quia non te occident, vti occidit Christum sententia contra eum lata. Et æquum est, te adhuc plura pati, quàm passus sit Rex, Dux huius sacræ militiæ, & Dominus tuus.

Vndecimò. Noli agrè ferre & conuertere, si viliores te, ineptiores ad officia, imperfectiores, minus meriti, & prorsus indigni, aut anteponantur tibi, aut melius tractentur domi, & foris, quàm tu. Nam Christus non agrè tulit, Barrabæ se esse postpositum, & quidem in materia non honorum & graduum, sed in ipsa vita, cuius iacturam fecit: interim liberato à morte quam merebatur, scelesto homicida.

Duodecimò. Confusiones tui publicas ama, siquidem Christus nudus totus in cruce pependit (vt docent Sancti) cum summâ confusione, & antea passus est tot ludibria, & irrisiones.

Decimosertid. Ama aduersarios tuos, benefac illis, pro illis ora, sicut Christus amavit crucifixores suos, & vestes suas illis donauit, priuans se omni vestimento, vsque ad indusium.

Decimoquartò. Morere spiritualiter in Christo, his modis, qui apparèt, in caduere quouis.

- I. Noli cogitare de rebus ad te non spectantibus, nec loqui.
- II. Noli esse sollicitus de te, quoad officia, gradus, habitationis locum, & alia.
- III. Noli appetere speciosas occupationes, gradus, loca, personas.
- IV. Sis contentus si te omnes fugiant vt cadauer, si excludaris à conuersatione magnorum, vti sit cadaueribus.
- V. Sinas te instar cadaueris à Superioribus tuis, hoc vel illo loco, aut gradu, aut officio occupari.

VI. Non videas nec audias alienos defectus ad censurandum illos, sed instar mortui, clausos ad tales censuras habeas sensus.

VII. Pro beneficio reputa, si trahearis, etiam ab inferioribus, sine vlllo respectu, quia cadaveri mortuo, hac re non fit iniuria, sed id ei fit tanquam illi conveniens, & sub terra abscondendum procul ab hominum conspectu.

Hos & his similes actus saepe itera, ante sepulchrum Christi Domini, & offer in gratiarum actionem pro eius passione & morte, sic benedixies, quadragesimam, & habebis latum pascha.

CAPVT VIGESIMVM TERTIVM.

De alijs pijs Considerationibus, ante Sepulchrum Domini.

182.
1.1. Rec-
uel. c. 26.

Beata V. Maria dixit B. Brigittae: In Sepulchro filij mei semper cogitatio & cor meum versabatur.

Considera primo, qualis fuerit Dominus Iesus, qui sepultus in Sepulchro Ecclesiastico, representatur nobis, in memoriam verae & realis eius sepulturae. Fuit ornatus omnibus possibilibus sibi virtutibus; praesertim his septem, puritate, humilitate, patientia, obedientia, amore proximorum, amore Dei, deuotione.

Puritas in eo fuit Sextuplex, Imaginationis, Cogitationum, Affectionum, Intentionum, Sensuum, Conuersationis: discurre per singula, in singulis complace tibi, tanquam in montibus, quibusdam, quibus exornata fuit beata illius anima & corpus illius Sanctissimum, illudque spiritualiter osculare his puritatibus in eximio gradu decoratum. Hoc facto, confer eius imaginationes, cum tuis imaginationibus; cogitationes eius, cum tuis cogitationibus; & sic reliqua quatuor, agnosces magnam disparitatem: ideo humilia te, deplora tuas contrarias qualitates, & veniam pete tuorum peccatorum & defectuum, & propone seriam emendationem, quae vt in te sit, ideo Christus occidi se permittit, pro te, & post occisionem hic sepultus est, & gratis age pro relictis Sanctae Ecclesiae his puritatis Exemplis, & per ea, pro meritis quibus redempti sumus.

Humilitas in eo non fuit necessitatis, vt ait S. Bernardus sed charitatis. Quia cum esset aequalis Deo in Diuinitate, & sine vlllo peccato, ac imperfectione etiam inculpabili in Humanitate, tanquam infimus Dei seruus erga Deum se gessit; ideoque à Prophetis solet appellari seruus. Hinc in horto Gethsemani (& procul dubio alijs quoque quando pernoctabat in oratione Dei) orans procidit in faciem suam. Et agnoscens melius quam nos, se esse creaturam Dei, ratione animae & corporis, profundissime se humiliabat sub infinita Maiestate Diuinitatis in se & in alijs diuinis personis existentis. Ex

Zach. 3. 8.

Matt. 26.
39.

qua cognitione vilitatis suae naturalis, quam habuit respectu Dei, vt creatura, permittit se ab hominibus tui causa, tam indignè & viliusmodi tractari tota vita sua. Hinc natus ex paupere Matre, educatus à fabro, exclusus in natiuitate ex diuersorio, natus in stabulo, fugiens non semel aduersarios, erat subditus Mariae & Ioseph, discipulos ex infima hominum sorte elegit, vt plurimum turbæ vili, vix alicui è primarijs hominibus carus fuit, & tot modis indignè post ablutos discipulis pedes tractatus ab Ethnicis militibus, & Praesidibus, Herode ac Pilato, & Iudeis omnis status, vna cum Latronibus, in medio eorum tanquam princeps Latronum, & regnum Iudaeorum ambiens, nudus crucifixus est. Complaceas tibi in hac eius multiplici humilitate, osculare corpus eius tot humiliationis actibus decoratum, confer cum tuis superbijs, & fac reliqua sicut in priore puncto dictum est, de puritate eius.

Patientia eius, Soror humilitatis, fuit eximia & interna, & externa. Interna, sine vllis motibus irae, odij auctoris, desiderij vindictae erga persecutores suos, cum gustu aduersitatum, cum desiderio insatiabili plura & plura semper patiendi, sine vlllo taedio, in minutis pariebatur, ab omni genere hominum, etiam à suis domesticis, & consanguineis, qui eum ligare volebant, tanquam in furorē versum, id est, stultum factum. Exterior patientia fuit admirabilis, quia nec verbo, nec facto vlllo, nec gestu, vllum impatientiae signum ostendit, nec vultus mutatione. Complaceas tibi in hac eius virtute, osculare eum, & confer hanc patientiam internam & externam, cum tuis impatientijs, & fac reliqua vt in primo puncto.

Obedientia fuit Christi summa, erga Deum Patrem in omnibus, cuius nunquam voluntatem transgressus est. Factus ei obediens vsque ad mortem, mortem autem crucis. Erga Matrem quoque suam, & erga nutrimum suum Sanctum Ioseph, & quod magis est, erga nos à quibus in horto caprus & ligatus fuit, & ductus ad varia tribunalia, prout volebant, & vestibus (dams flagellandus esset) se spoliavit, eorum iussu, denique crucis, sententiam iniquam acceptauit, crucem baulauit, cruci se affigi permittit, & cum latronibus deputatus est. Complaceas tibi in hac eius patientia, osculare corpus hoc, & reliqua fac vt in primo puncto.

Amor proximorum & amicorum, & inimicorum, & indifferentium, fuit in eo summus, proportionatus amori erga Patrem aeternum, siquidem verè amans, & perfecti, eodem habitu amat proximum propter Deum, quo ipsum Deum, vt docet S. Thomas, & ante illum S. Augustinus: qui, alio in loco praclare ait: Nos ipsos tantò magis diligimus, quanto magis diligimus Deum. Ex vna igitur eademque charitate, Deum proximumque, diligimus: sed Deum propter Deum, nos

autem

Marci.
21.

Philip.
2.

Th. 2.
2.
q. 25. a. 1.
A. 1. tra. 8.
in loc.
1. 8. Triar.
c. 8.